

refilets i tonades de la primera sardana de l'audició, *L'Aplec de Martorelles*, de Carles Santiago, que serví per començar a desenrampar-se i fer marxar el fred, fred que s'esvaï quan es puntejaren i saltaren les sardanes *L'amic Emile*, de Max Havart, i *Tossa bonica*, del mestre Francesc Mas i Ros.

Arribada la mitja part, la Carme i la Conxi, amb l'ajuda de la Margarida Riu, repartiren els melindros i la xocolata desfeta, que prou bé entrava. Alhora, i després d'haver regalat números a tots els assistents com un agraïment més a l'assistència a l'acte, es procedí a sortejar 3 lots anticrisi, formats per un tortell de maçsapà, una ampolla de cava i una de vi, un cd de sardanes i l'agenda de les activitats sardanistes de les comarques gironines per l'any 2009.

Acabat el descans, i a trenc d'alba, arribà el moment més esperat amb la reestrena de la sardana *Sortida de sol*, peça de Josep Vicens Xaxu i datada el 1907, una grata sorpresa i petita descoberta musical que fou culminada amb dues sardanes més, *Mas Lloreda*, de Ricard Viladesau, i *Ara saltarem*, de Josep Capell, que suposaren la cirereta de l'acte. Satisfacció per la interpretació de la cobla, dels 250 assistents a l'acte i dels 41 litres de xocolata desfeta preparats i servits.

El dissabte 21 de febrer, Dissabte de Carnaval, es llevava amb un sol esplendorós i radiant, com pocs anys. Per tercer any, la cobla Els Rossinyolets de Castelló d'Empúries fou a qui s'encomanà la tasca d'amenitzar l'audició de sardanes que, un cop més, la nostra entitat organitzà i que la Comissió de Carnaval no publicità. A les 12 del migdia, quan la plaça de la Sardana ofería el seu més bell aspecte, amb una gran quantitat de públic assistent, entre sardanistes, oients i curiosos, la cobla inicià amb la interpretació de la sardana *Baix Camp 86*, de Carles Santiago, posteriorment seguida per la peça *A Mataró*, del mestre Ricard Viladesau. Abans de la mitja part, quan s'oïren els primers refilets de la tercera sardana, es pogué associar al nom de Josep Vicens i Juli, l'Avi Xaxu, ja que la composició fou *Nostre casal*, estrenada el 1934 i que, tot i ser balladora, poques vegades és interpretada per les cobles i per aquest motiu va ser programada.

Durant la mitja part, l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu oferí a tots els assistents brunyols, garnatxa i refrescos i aigua per als més menuts, elements que desaparegueren ben aviat, alhora que entrava en escena i es feia present una insistent tramuntana que obligà els músics a continuar la segona part de l'audició a peu pla. Com a quarta sardana, la formació castellanina tocà *Poble que canta*, d'Antoni Miralpeix, ambient airós i saltador que anà en augment, sobretot amb la interpretació de la cinquena i la sise-na sardanes, *En Manel i la Teia*, de Josep Saderra, i *El sereno*, de Josep